

finansåret 1966-67 og den forløbne del af finansåret 1967-68 været en betydelig stigning i eksportkreditrådets forpligtelser, særlig for så vidt angår kautioner for lån til eksportørerne, idet disse er steget med godt 38 pct. Dette hænger bl. a. sammen med, dels at *skibs værfterne* har haft en betydelig stigning i ordretilgangen, dels at Danmarks Skibskreditfond i 1965 ændrede sine lånebetingelser, således at lån til nybygninger på danske værfter for udenlandsk regning alene kan ydes mod kaution fra eksportkreditrådet, medens fondens muligheder for långivning på basis af sin garantikapital beholdes skibe, der skal registreres i Danmark. Disse forhold har bevirket, at de kautioner, eksportkreditrådet har stillet for lån til finansiering af værfternes udenlandske ordrer i den omhandlede periode, er steget med godt 28 pct.

Endvidere har der været en betydelig stigning i rådets kautioner for lån til *eksportører af andre varer end skibe*, idet rådets kautioner bortset fra skibe i periodens løb er steget med ca. 61 pct. Denne stigning hænger naturligvis sammen med stigningen i industrieksporten, men har formentlig også en vis forbindelse med, at kreditstramningen kan have gjort det nødvendigt for eksportørerne i højere grad at søge eksportkreditrådets bistand i forbindelse med finansiering af den stigende eksport.

Med en stigning i den faktiske maksimale forpligtelse siden 31. marts 1966 på 790 mill. kr. er forpligtelsen pr. 31. januar 1968 oppe på 3.586 mill. kr., således at der kun er 414 mill. kr. tilbage inden for lovens maksimum, et beløb, der vil kunne opbruges i løbet af kort tid, såfremt der måtte blive søgt garanti og kaution i forbindelse med nogle få store kontrakter. Jeg finder det derfor nødvendigt at foreslå den nævnte ændring af loven gennemført i denne samling, så vi ikke risikerer, at garantilovgivningen går i stå i løbet af sommeren.“

Lovforslaget mødte i folketinget velvilje fra samtlige partiers ordførere, idet alle kunne gå ind for den foreslåede forhøjelse. Det gennemgik efter 1. behandlingen en forholdsvis kortvarig udvalgsbehandling.

Af udvalgets betænkning fremgår, at man under et samråd med handelsministeren havde drøftet spørgsmål om garantiudstedelse i fremmed valuta og kurssikring samt de for eksporterhvervene hermed forbundne udgifter med henblik på muligheden for at aflaste erhvervene, ligesom man havde drøftet behovet for ændringer i den fulgte administrative praksis. Udvalget havde dog ikke fundet grundlag for en videregående drøftelse herom i forbindelse med lovforslaget. Et af Industrirådet fremsat ønske om større repræsentation i eksportkreditrådet havde udvalget ikke ment at kunne imødekomme.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt ved 3. behandling med 132 stemmer.